

λαντα πεντακισχίλια και χρυσοῦς μυρίους και ἀργυρίου ταλάντων
 δέκα χιλιάδας και χαλκοῦ τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια και σιδήρου
 8 ταλάντων χιλιάδας ἑκατόν. ⁸ και οῖς εύρεθη παρ' αὐτοῖς λίθος, ἔδω-
 καν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς Ιηλ τοῦ Γηρσωνι.
 9 ⁹ και εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι, ὅτι ἐν καρδίᾳ πλή-
 ρει προεθυμήθησαν τῷ κυρίῳ, και Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη
 10 μεγάλως. ¹⁰ και εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν κύριον ἐνώπιον
 τῆς ἐκκλησίας λέγων Εὐλογητὸς εἰ, κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ, ὁ πατὴρ
 11 ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος και ἔως τοῦ αἰῶνος. ¹¹ σοί, κύριε, ἡ μεταλασύνη
 και ἡ δύναμις και τὸ καύχημα και ἡ νίκη και ἡ ἴσχυς, ὅτι σὺ
 πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ και ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις, ἀπὸ προσ-
 12 ὄπου σου ταράσσεται πᾶς βασιλεὺς και ἔθνος. ¹² παρὰ σοῦ ὁ
 πλοῦτος και ἡ δόξα, σὺ πάντων ἄρχεις, κύριε ὁ ἄρχων πάσης
 ἀρχῆς, και ἐν χειρὶ σου ἴσχυς και δυναστεία, και ἐν χειρὶ σου,
 13 παντοκράτωρ, μεταλύναι και κατισχύσαι τὰ πάντα. ¹³ και νῦν, κύριε,
 ἔξουμολογούμεθά σοι και αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχήσεώς σου.
 14 ¹⁴ και τίς εἰμι ἐγὼ και τίς ὁ λαός μου, ὅτι ἴσχύσαμεν προθυμηθῆ-
 ναι σοι κατὰ ταῦτα; ὅτι σὰ τὰ πάντα, και ἐκ τῶν σῶν δεδώκα-
 15 μέν σοι. ¹⁵ ὅτι πάροικοί ἐσμεν ἐναντίον σου και παροικοῦντες ὡς
 πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· ὡς σκιὰ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς, και
 16 οὐκ ἔστιν ὑπομονή. ¹⁶ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο,
 ὁ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἴκον τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ σου, ἐκ χειρός
 17 σού ἔστιν, και σοὶ τὰ πάντα. ¹⁷ και ἔγνων, κύριε, ὅτι σὺ εἰ ὁ ἐτά-
 Ζων καρδίας και δικαιοσύνην ἀγαπᾶς· ἐν ἀπλότητι καρδίας προ-
 εθυμήθην πάντα ταῦτα, και νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὔρεθέντα ὥδε
 18 εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι. ¹⁸ κύριε ὁ θεὸς Αβρααμ
 και Ισαὰκ και Ισραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον ταῦτα ἐν δια-
 νοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα και κατεύθυνον τὰς καρδίας
 19 αὐτῶν πρὸς σέ. ¹⁹ και Σαλωμῶν τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθήν
 ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου και τὰ μαρτύριά σου και τὰ προστάγματά
 σου και τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου.
 20 ²⁰ και εἶπεν Δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Εὐλογήσατε κύριον τὸν θεὸν
 ὑμῶν· και εὐλόγησεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία κύριον τὸν θεὸν τῶν πα-
 τέρων αὐτῶν και κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ
 21 και τῷ βασιλεῖ. ²¹ και ἔθυσεν Δαυὶδ τῷ κυρίῳ θυσίας και ἀνήνεγ-
 κεν δλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἡμέρας, μό-
 σχους χιλίους, κριοὺς χιλίους, ἄρνας χιλίους και τὰς σπονδὰς αὐτῶν

8 ^{1(ε)Ιηλ]} βεσιηλ B† | γηρσουνει B† || 11 σοι] συ B || 12 σου ult.] +
 ελεος A || 14 μου L] σου BAV | εκ > B† || 15 παροικουντες] κατοικ. B† |
 γης] pr. της A || 16 παν Ra.] pr. προς Bpl., προς AV || 17 παντα ταυτα]
 tr. A || 18 και ult. > AV† || 20 υμων compl.] ημ. BAV | κυριον τον 20
 tr. A | τω paenult. > B†